

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2018. október 25.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – DEVIN európai uniós szóvédjegy – Feltétlen kizáró ok – Leíró jelleg – Földrajzi név – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja)”

A T-122/17. sz. ügyben,

a **Devin AD** (székhelye: Devin [Bulgária], képviseli: B. Van Asbroeck ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: S. Di Natale és D. Gája, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Haskovo Chamber of Commerce and Industry** (székhelye: Haskovo [Bulgária], képviseli: D. Dimitrova ügyvéd),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Devin AD és a Haskovo Chamber of Commerce and Industry közötti törlési eljárással kapcsolatban 2016. december 2-án hozott határozata (R 579/2016-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, M. Kancheva (előadó) és J. Passer bírák,

hivatalvezető: I. Dragan tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2017. február 22-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2017. május 8-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2017. május 9-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2018. március 14-i tárgyalást követően, amelyen a beavatkozó fél nem vett részt,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 2011. január 21-én a felperes Devin AD 9408865. lajstromszám alatt oltalmat szerzett a DEVIN európai uniós szóvédjegyre (a továbbiakban: vitatott védjegy) az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál (EUIPO), az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) [helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.)] alapján.
- 2 Az áruk, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, a védjegyekkel ellátható áruk és szolgáltatások osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 32. osztályba tartoznak, és az alábbi leírásnak felelnek meg: „Alkoholmentes italok; ásványvíz; szódavizek; gyümölcsízestésű italok; levek; italok készítésére szolgáló szörpök és egyéb készítmények; alkoholmentes aperitifek; forrásvizek; ízesített vizek; alkoholmentes gyümölcs kivonatok; alkoholmentes gyümölcsitalok; ásványvizek; vizek (italok); szódavizek; zöldséglevék [italok]; izotóniás italok; alkoholmentes koktélok; gyümölcsnektárok, alkoholmentes; szódavizek [szénsavas italok]”.
- 3 2014. július 11-én a beavatkozó Haskovo Chamber of Commerce and Industry (HCCI, haskovói kereskedelmi és iparkamara, Bulgária) a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet nyújtott be a 207/2009 rendeletnek – ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c), f) és g) pontjával (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c), f) és g) pontja) együttesen értelmezett – 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja) alapján.
- 4 2016. január 29-i határozatával az EUIPO törlési osztálya elutasította a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése f) és g) pontján alapuló törlési kérelmeket. Ugyanakkor helyt adott az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontján alapuló törlési kérelemnek, és a vitatott védjegyet teljes egészében törölte. Közelebbről, úgy vélte, hogy a Devin földrajzi név e rendelkezés hatálya alá tartozik, mivel napjainkban azt a bolgár nagyközönség és a szomszédos országok közönségének egy része úgy fogja fel, mint az érintett áruk földrajzi származásának leírását, a jövőben pedig – a kifejtett marketingtevékenységre és a bolgár idegenforgalmi ágazat fejlődésére figyelemmel – elképzelhető, hogy azt a szélesebb európai közönség is így fogja majd fel. Márpedig, tette hozzá, a felperes nem szolgáltatott semmiféle bizonyítékot a vitatott védjegynek a bolgár piacon kívüli, más piacokon megszerzett megkülönböztető képességének alátámasztására.
- 5 2016. március 23-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.
- 6 2016. december 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a bulgáriai Devin városa a bolgár nagyközönség számára, illetve a szomszédos országok, mint például Görögország és Románia fogyasztóinak jelentős része számára főként mint híres gyógyfürdőhely ismert, és hogy az érdekeltek köre e város nevével a vitatott védjegy árujegyzékének 32. osztályba tartozó áruinak kategóriájára, különösen az ásványvizekre asszociál. A fellebbezési tanács így „helybenhagyta a [törlési osztály] határozatának azon következtetését, amely szerint a nem Bulgáriában élő érintett közönség nagy része számára Devin városa kapcsolatot mutat a vitatott védjeggyel jelölt árukkal [...], és e közönség szemében ezen áruk földrajzi származásának jelölésére is szolgálhat”. Ebből arra következtetett, hogy az érintett bolgár és nem bolgár közönség, különösen az említett szomszédos országok közönségének jelentős része számára a vitatott védjegy az árujegyzékében szereplő áruk földrajzi származását írta le.

II. A felek kereseti kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - helyezze hatályon kívül a törlési osztály 2016. január 29-i határozatát;
 - teljes egészében vagy legalább részben utasítsa el a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet;
 - az EUIPO-t kötelezze a felperes és a saját költségeinek viselésére.
- 8 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 9 A kereset alátámasztásaként a felperes két jogalapot hoz fel. Először is, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendeletnek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének a) pontját annak megállapításával, hogy az érintett közönség felfogásában a vitatott védjegy az árujegyzék 32. osztályba tartozó áruinak földrajzi származását írja le. Másodszor, arra hivatkozik, hogy bár a fellebbezési tanács nem sértette meg az említett rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, ugyanakkor megsértette ugyanezen rendelet 7. cikkének (3) bekezdését (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) annak megállapításával, hogy a vitatott védjegy nem szerezte meg a megkülönböztető képességet az Európai Unió azon részeiben, ahol azt leíró jellegűnek tekintették.
- 10 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy a felperes kérelmeinek második és harmadik pontja, amelyekkel azt kéri a Törvényszéktől, hogy az helyezze hatályon kívül a törlési osztály határozatát, és teljes egészében vagy legalább részben utasítsa el a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet, lényegében arra irányul, hogy a Törvényszék hozza meg azt a határozatot, amelyet a felperes szerint a fellebbezési tanácsnak kellett volna meghoznia a hozzá benyújtott fellebbezést követően. A tárgyaláson a felperes megerősítette, hogy kérelmeinek e pontjait úgy kell értelmezni mint megváltoztatásra irányuló kérelmeket.
- 11 E tekintetben a 207/2009 rendelet 64. cikke (1) bekezdésének második mondatából (jelenleg a 2017/1001 rendelet 71. cikke (1) bekezdésének második mondata) az derül ki, hogy a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezheti az EUIPO azon szervezeti egysége által hozott határozatot, amellyel szemben hozzá fellebbezést nyújtottak be, és gyakorolhatja ezen egység hatásköreit, azaz jelen esetben elbíráhatja a törlési kérelmet, és azt el is utasíthatja. Következésképpen ezen intézkedés a Törvényszék a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése) által biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatásköre alapján hozható intézkedések között szerepel (lásd ebben az értelemben: 2011. december 14-i Völkl kontra OHIM – Marker Völkl [VÖLKL] ítélet, T-504/09, EU:T:2011:739, 40. pont; 2015. május 13-i easyGroup IP Licensing kontra OHIM – Tui [easyAir-tours] ítélet, T-608/13, nem tették közzé, EU:T:2015:282, 20. pont; 2017. május 4-i Kasztantowicz kontra EUIPO – Gbb Group [GEOTEK] ítélet, T-97/16, nem tették közzé, EU:T:2017:298, 17. pont).
- 12 Ezt megelőzően a megtámadott határozatnak a felperes kereseti kérelmeinek első pontjából következő hatályon kívül helyezése iránti kérelmet kell megvizsgálni.

A. A hatályon kívül helyezés iránti kérelemről

1. A 207/2009 rendeletnek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított, első jogalapról

- 13 Első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács hibát vétett, amikor azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott védjegy az általa jelölt, 32. osztályba tartozó áruk tekintetében leíró jellegű. E jogalap két részre oszlik, amelyek közül az első a „devin” szó mint földrajzi név érintett közönség általi ismertségének fokára vonatkozik, a második pedig a vitatott védjegy és az érintett áruk egésze közötti kapcsolatra.
- 14 Az első jogalap első részében, amelyet célszerű elsőként vizsgálni, a felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az tévesen, pusztán feltételezések alapján állapította meg azt, hogy az érintett közönség nagy része gondolatban kapcsolatot teremthet a „devin” szó és a vitatott védjegy árujegyzékébe tartozó áruk földrajzi származása között. E tekintetben földrajzi szempontból az átlagos fogyasztók három kategóriáját különbözteti meg, nevezetesen egyrészt Bulgária, másrészt Görögország és Románia, harmadrészt pedig az Unió többi tagállamainak fogyasztóit. A felperes ebből arra következtet, hogy a fellebbezési tanács úgy tekintette, hogy az uniós országok átlagos fogyasztója nem ismeri kellőképpen Devin városát, és jogi hibát vétett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásával, legalábbis a Bulgáriával szomszédos országok, nevezetesen Görögország és Románia átlagos fogyasztóit illetően, valamint Bulgária kivételével az Unió összes többi országát illetően.
- 15 Az EUIPO vitatja a felperes érveit. Úgy véli, hogy a jogvita központi kérdése annak eldöntése, hogy a bejelentés időpontjában a vitatott védjegy leíró jellegű volt-e a Bulgárián kívül található területeken, különösen Görögország és Románia szomszédos területein. Azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem szenved semmiféle hibában, figyelembe véve, hogy az ügyiratok elegendőek annak megállapításához, hogy a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában az érintett görögországi és romániai közönség jelentős vagy legalábbis nem elhanyagolható része gondolatban kapcsolatot teremthetett a DEVIN megjelölés mint egy Bulgáriában található gyógyfürdőváros és a jelölt áruk, többek között a 32. osztályba tartozó (ásvány)vizek földrajzi származása között. Előadja, hogy az ítélezési gyakorlat alapján a fellebbezési tanács dedukció révén is megállapíthatja, hogy a görög vagy a román közönség jelentős része a „devin” szót gondolatban az érintett áruk földrajzi származásához kapcsolja vagy kapcsolhatja. Úgy véli, hogy a benyújtott bizonyítékok alapján a fellebbezési tanács joggal vonta le azt a következtetést, hogy Devin mint olyan fürdőváros, amelynek természetes vizei gyógyhatással rendelkeznek, olyan „vitathatatlan jóhírnévvel” rendelkezik, amely nemcsak a bolgár határig terjed, hanem átnyúlik a szomszédos országok területére is, és hogy logikus volt vélelmezni, hogy a Bulgárián kívül élő fogyasztók körében is jelentős az ismertsége. Az EUIPO szerint a felperes tévesen véli úgy, hogy „Devin városa némiféleképpen természetes erődítmények által védett és el van zárva a világtól, ami majdhogynem megközelíthetlenné teszi”. Az EUIPO úgy véli, hogy a görög és román turisták által tett látogatások Devin városának szállodái által regisztrált alacsony száma, a város kis mérete és földrajzi elhelyezkedése nem teszi érvénytelenné a megtámadott határozatot. Mindebből ő arra következtet, hogy a fellebbezési tanács – helyesen – védte az olyan földrajzi nevek rendelkezésre állásához fűződő általános érdeket, mint amilyen Devin gyógyfürdőváros neve is.
- 16 A beavatkozó fél vitatja a felperes érveit. Úgy véli, hogy a fellebbezési tanács azon következtetése, miszerint az Unió érintett közönsége a „devin” szót úgy észleli, mint földrajzi nevet, olyan objektív tényeken és adatokon alapul, mint például a Bulgáriába látogató külföldi turisták száma, Devin városának jelentős turisztikai infrastruktúrája vagy akár az interneten rendelkezésre álló információk, többek között a devini ásványvizek híres forrásainak reklámja, amely a hivatalos bolgár turisztikai honlapról származik. Ezenfelül kiemeli Devinnak mint az év egészében látogatható, ásványvizéről híres hely nemzetközi idegenforgalmi desztinációnak a reklámozását szolgáló országos és a helyi szintű marketingtevékenységet, amelyet többek között a rodopei regionális idegenforgalmi társulás levele is

tanúsít. A beavatkozó fél szerint a bolgár kormány által 2014-ben elfogadott, „A bulgáriai idegenforgalom fenntartható fejlődését megvalósítani kívánó, 2030-ig terjedő nemzeti stratégiára”, valamint az olyan „geopolitikai tényezőkre” figyelemmel, mint „a Törökországban, Egyiptomban és Tunéziában megnövekedett terrorveszély, illetve az ezen országokat jellemző politikai instabilitás”, amely többek között „az országban uralkodó közbiztonságnak” köszönhetően „a turistaáradat egy részét Bulgária irányába terelte át”, logikus volt vélelmezni, hogy Bulgária, mint egész évben látogatható turisztikai célpont, egyre közkedvebbé válik az európai turisták körében, és hogy ennek közvetett hatásaként azon turisták száma is növekedni fog, akik az olyan turisztikai célpontokkal kapcsolatban szeretnének információhoz jutni, mint például Devin.

- 17 A 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának együttes olvasata értelmében a már lajstromozott európai uniós védjegyet törölni kell, ha kizárólag olyan megjelölésekből vagy jelzésekből áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak. Az említett rendelet 7. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) értelmében annak (1) bekezdését akkor is alkalmazni kell, ha a lajstromozást kizáró vagy törlési ok csak az Unió egy részében áll fenn.
- 18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett megjelölések és jelzések azok, amelyek szokásos használat esetén az érintett közönség szemszögéből nézve a lajstromoztatni kívánt vagy a vitatott védjegy árujegyzékében szereplő áru vagy szolgáltatás leírására szolgálhatnak, vagy közvetlenül, vagy azok valamely jellemzőjére történő utalással (lásd ebben az értelemben: 2001. szeptember 20-i Procter & Gamble kontra OHIM ítélet, C-383/99 P, EU:C:2001:461, 39. pont; 2015. szeptember 10-i Laverana kontra OHIM [BIO organic] ítélet, T-610/14, nem tették közzé, EU:T:2015:613, 14. pont). Ebből következően ahhoz, hogy valamely megjelölés az e rendelkezésben foglalt tilalom hatálya alá tartozzon, olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot kell mutatnia a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amelynek alapján abban az érintett közönség azonnal és további gondolkodás nélkül is a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, illetve valamely jellemzőjük leírását ismerheti fel (2005. június 22-i Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ítélet, T-19/04, EU:T:2005:247, 25. pont; 2017. december 7-i Colgate-Palmolive kontra EUIPO [360°], T-332/16, nem tették közzé, EU:T:2017:876, 15. pont). Elegendő, ha a célközönség egy nem elhanyagolható része tekintetében akár egyetlen lajstromozást kizáró vagy törlési ok fennáll, és nem szükséges vizsgálni, hogy az érintett közönség részét képező többi fogyasztó is ismeri-e az említett megjelölést (lásd: 2017. október 6-i Karelia kontra EUIPO [KARELIA] ítélet, T-878/16, nem tették közzé, EU:T:2017:702, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja mögött meghúzódó általános érdek annak biztosításából áll, hogy a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások egy vagy több jellemzőjét leíró megjelöléseket az ilyen árukat vagy szolgáltatásokat kínáló összes gazdasági szereplő szabadon használhassa (2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37. pont). E rendelkezés megakadályozza, hogy e megjelöléseket vagy jelöléseket egyetlen vállalkozás – védjegyként történő lajstromozás révén – lefoglalhassa (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31. pont), valamint azt, hogy valamely vállalkozás egy leíró jellegű szó használatát a többi vállalkozás sérelmére kisajátíthassa, ideértve a versenytársait is, akiknek így csökkenne a saját termékeik leírására használható, rendelkezésükre álló szókinccs terjedelme (lásd: 2017. december 7-i 360° ítélet, T-332/16, nem tették közzé, EU:T:2017:876, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva az említett rendelkezés alkalmazása nem függ a konkrét, aktuális és tényleges rendelkezésre állás követelményének fennállásától (lásd ebben az értelemben: 2015. október 7-i Ciprus kontra OHIM [ΧΑΛΛΟΥΜΙ és HALLOUMI] ítélet, T-292/14 és T-293/14, EU:T:2015:752, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 20 Még pontosabban azon megjelölések vagy jelzések tekintetében, amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áru- vagy szolgáltatási kategóriák földrajzi származásának jelölésére szolgálhatnak, különösen a földrajzi nevek esetén, ezek rendelkezésre állásának fenntartása általános érdek, többek között amiatt, mert nem csupán az érintett áru- vagy szolgáltatási kategóriák minőségéről és egyéb jellemzőiről tájékoztathatnak, de különbözőképpen befolyásolhatják is a fogyasztók preferenciáit, például azáltal, hogy az árukat vagy a szolgáltatásokat olyan helyhez kapcsolják, amely pozitív érzéseket kelthet (2005. október 25-i Peek & Cloppenburg kontra OHIM [Cloppenburg] ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 33. pont; 2015. január 15-i MEM kontra OHIM [MONACO] ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 47. pont; 2016. április 27-i Niagara Bottling kontra EUIPO [NIAGARA] ítélet, T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 15. pont).
- 21 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy nem részesülhetnek védjegyoltalomban a földrajzi nevek, egyrészt amennyiben meghatározott, az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória tekintetében már jóhírnévnek örvendő vagy ismert földrajzi helyeket jelölnek, és ennél fogva az érintettek körében azzal kapcsolatot mutatnak, másrészt a vállalkozások által használható földrajzi nevek, amelyeket ezek számára ugyancsak hozzáférhetővé kell tenni az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória földrajzi származására utaló jelzéseként (2005. október 25-i Cloppenburg ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 34. pont; 2015. január 15-i MONACO ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 48. pont; 2016. április 27-i NIAGARA ítélet, T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 16. pont).
- 22 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja főszabály szerint nem tiltja az olyan földrajzi nevek lajstromozását, amelyek az érintettek körében ismeretlenek vagy legalábbis földrajzi hely megjelöléseként ismeretlenek, vagy amelyek vonatkozásában az általuk jelölt hely jellemzőiből adódóan nem valószínűsíthető, hogy az érdekelt személyek azt hinnék, hogy az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória arról a helyről származik, vagy azt ott találták fel (2005. október 25-i Cloppenburg ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 36. pont; 2015. január 15-i MONACO ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 49. pont; 2016. április 27-i NIAGARA ítélet, T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 17. pont).
- 23 A fentiek egészére tekintettel, valamely megjelölés leíró jellegének értékelése egyrészt csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében, másrészt pedig annak az érintett vásárlóközönség általi felfogására figyelemmel végezhető el (2005. október 25-i Cloppenburg ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 37. pont; 2015. január 15-i MONACO ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 50. pont; 2016. április 27-i NIAGARA ítélet, T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 18. pont).
- 24 Ezen értékelés során az EUIPO-nak meg kell állapítania, hogy a földrajzi név ismert-e az érintettek körében valamely hely megjelöléseként. Az is szükséges továbbá, hogy a szóban forgó név az érintettek köre szempontjából kapcsolatot mutasson az érintett áruk vagy szolgáltatások kategóriájával, vagy logikusan feltételezhető legyen, hogy egy ilyen név e közönség szempontjából képes lehet az említett áru- vagy szolgáltatási kategória földrajzi származásának jelölésére. E vizsgálat keretén belül tekintetbe kell venni különösen a szóban forgó földrajzi névnek az érintettek körében való kisebb vagy nagyobb ismertségét, valamint az általa jelölt hely jellemzőit, és az érintett áruk és szolgáltatások kategóriáit (2005. október 25-i Cloppenburg ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 38. pont; 2015. január 15-i MONACO ítélet, T-197/13, EU:T:2015:16, 51. pont; 2016. április 27-i NIAGARA ítélet, T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 19. pont).
- 25 Egyébként, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontján alapuló törlési kérelmek vizsgálata szempontjából az egyetlen releváns időpont a vitatott védjegy bejelentése benyújtásának napja. Az a körülmény, hogy az ítélkezési gyakorlat elismeri az ezen időpontot követő elemek figyelembevételét is, egyáltalán nem ingatja meg az említett cikk ezen értelmezését, sőt, azt megerősíti, hiszen e figyelembevétel csak azzal a feltétellel lehetséges, ha ezen elemek a védjegybejelentés időpontjában fennálló helyzetre vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2010. április 23-i OHIM kontra Frosch Touristik végzés, C-332/09 P, nem tették közzé, EU:C:2010:225, 52. és 53. pont; 2018. október 4-i Safe Skies kontra EUIPO végzés, C-326/18 P, nem

tették közzé, EU:C:2018:800, 5. pont; 2009. június 3-i Frosch Touristik kontra OHIM – DSR touristik [FLUGBÖRSE] ítélet, T-189/07, EU:T:2009:172, 18. és 19. pont; 2016. február 26-i provima Warenhandels kontra OHIM – Renfro [HOT SOX] ítélet, T-543/14, nem tették közzé, EU:T:2016:102, 44. pont). A jelen esetben tehát az annak elemzése szempontjából releváns időpont, hogy a vitatott védjegy megfelelt-e a 207/2009 rendelet 7. cikkének, a védjegybejelentés napja, azaz 2011. január 21-e.

- 26 A felperes első jogalapjának első részét e rendelkezésekre figyelemmel kell vizsgálni.
- 27 A jelen esetben nem vitás, hogy Devin (Девин latin betűs alakja) egy dél-bulgáriai város, amely a Rodopei-hegységben található. A megtámadott határozat 30–33. pontjában a fellebbezési tanács más pontosításokat is tett, amelyeket a felek nem vitatnak. Ily módon Devin városa olyan „meleg víző forrásokban és termálfürdőkben”, valamint víztározókban „bővelkedik”, mint például a jelenleg a bolgár állam által adott engedély alapján a felperes által üzemeltetett V-5 (illetve B-5) jelölésű fűrt kút. A hivatalos bolgár idegenforgalmi honlap, amely külön menüpontot szentel Devinnak, „gyógyfürdő-turizmusának fellendülését és híres ásványvízforrásait”, valamint ez utóbbiak ókor óta ismert „gyógyhatásait” említi. Ami a felperest illeti, ő pontosítja, anélkül hogy azt a felek vitatnák, hogy Devinnak 7000 lakosa van, és ennek alapján lakosságát tekintve a bolgár városok listájának 109. helyén szerepel.
- 28 A fellebbezési tanács ezenfelül rámutatott arra is, hogy a devini víz, amely a „Devin sondazh 5” jelölésű forráshoz köthető, szerepel a Bulgária és a többi tagállam által elismert természetes ásványvizek hivatalos listáján, amelyet a természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról szóló, 2009. június 18-i 2009/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 164., 45. o.) 1. cikkének megfelelően az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2010. C 65., 1. o.) közzé is tettek. A fellebbezési tanács ezenfelül megemlítette a Bulgáriában 190-01/1995. számon lajstromozott „Devin Natural Mineral Water” földrajzi jelzést és egy ezzel azonos, az Unió bizonyos tagállamaiban – többek között az eredetmegjelölések oltalmáról és nemzetközi lajstromozásáról szóló, 1958. október 31-i, felülvizsgált és módosított lisszaboni megállapodásban részes Görögországban és Romániában – 883/2006. számon lajstromozott eredetmegjelölést.
- 29 E tekintetben megjegyzendő, hogy a jelen jogvita nem a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének új j) pontján alapuló, azon esetleges kizáró (vagy törlési) okkal kapcsolatos, amelynek értelmében „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy nemzeti jog, vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió vagy az érintett tagállam részes fél, ki van zárva az oltalomból”, és nem is a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.) alapuló esetleges kizáró (vagy törlési) okkal kapcsolatos.
- 30 Egyébként a megtámadott határozat 27. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy mivel az érintett áruk mindennapi fogyasztásra szolgálnak, az érintett közönség az Unió átlagos fogyasztóiból áll, akik átlagosan tájékozottak, észszerű mértékben figyelmesek és körültekintők. Tekintve, hogy e mindennapi fogyasztási cikkek átlagos fogyasztói a széles értelemben vett közönség tagjai, e megállapítás nem vonható kétségbe, és egyébként azt a felperes is elismeri.
- 31 Meg kell tehát vizsgálni, sorjában, hogy az Unió átlagos fogyasztói hogyan észlelik a „devin” szót, illetve a Devin földrajzi név rendelkezésre állását.

a) A „devin” szó uniós átlagfogyasztók általi észleléséről

- 32 A fellebbezési tanács úgy vélekedett, hogy a „devin” szónak a Bulgárián kívüli nagyközönség általi felfogása képezi a felek közötti „jogvita központi kérdését”. A felpereshez hasonlóan azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács, a vitatott védjegy leíró jellegének értékelésekor lényegében az

átlagos fogyasztók három földrajzi csoportját különböztette meg, egyrészt az átlagos bolgár fogyasztókat, másrészt a Bulgáriával szomszédos országok – vagyis Görögország és Románia – átlagos fogyasztóit, harmadrészt pedig az Unió többi tagállamának átlagos fogyasztóit.

1) Az átlagos bolgár fogyasztóról

- 33 Ami az átlagos bolgár fogyasztót illeti, a felperes nem vitatja, hogy e fogyasztó a „devin” szót egy Bulgáriában található város nevéként foghatja fel. Ugyanakkor a felperes arra hivatkozik, hogy e szó a bolgár fogyasztók jelentős része számára ásványvizekre vonatkozó védjegyként is ismert, és nyilvánvalóan ekként is érthető. Szerinte csak azok a fogyasztók, vagyis a bolgár fogyasztók, akik a „devin” szót a földrajzi származás jelöléseként foghatják fel, ismerhetik a védjegyet is, annak a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének értelmében vett megszerzett megkülönböztető képessége miatt. Így a vitatott védjegy szerinte nem csupán a földrajzi származást jelöli, hanem az érintett áruk kereskedelmi származásának egyértelmű jelölése is. A felperes ebből arra következtet, hogy a vitatott védjegy Bulgáriában érvényes, még akkor is, ha azt egy város nevére való utalásként is fel lehet fogni, hiszen ott e szót a fogyasztók elsősorban védjegynek tekintik. Hozzáteszi, hogy a „devin” szó nemcsak hogy megkülönböztető képességre tett szert a használat révén, hanem Bulgáriában, ahol azt a fogyasztók egy közismert ásványvízvédjegynek tekintik, erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik. A felperes e célból idézi a Патентно ведомство на Република България (a Bolgár Köztársaság szabadalmi hivatala) 2010. március 19-i OM-22. sz. határozatát, amely szerint az oltalom öt évig érvényes, és amely megállapítja, hogy a felperes 24137. lajstromszámú Девин (Devin) bolgár szóvédjegye Bulgária területén 2005. december 1-je óta jóhírnévnek örvend a 32. osztályba tartozó „ásványvizek” tekintetében. A tárgyaláson a felperes pontosította, hogy bár az e határozattal megadott oltalmat egy jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt 2015-ben nem lehetett megújítani, attól még a határozat alapját képező ténymegállapítás nem veszít az érvényességéből.
- 34 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy az a körülmény, hogy a felperes nem vitatja, hogy az átlagos bolgár fogyasztó a „devin” szót egy Bulgáriában található város nevének tekinti, egyáltalán nem döntő jelentőségű a jelen ügyben, hiszen a felperes gyorsan hozzáteszi, hogy a vitatott védjegy fokozott megkülönböztető képességre, sőt jóhírnévre tett szert az ásványvizek tekintetében az átlagos bolgár fogyasztók körében.
- 35 Egyébként hangsúlyozni kell, hogy mivel a Devin bolgár szóvédjegyet a Bolgár Köztársaság szabadalmi hivatala jóhírnévnek örvendőnek ismerte el, *prima facie* igen kevésbé tűnik elképzelhetőnek, hogy a vitatott védjegy, nevezetesen a DEVIN európai uniós szóvédjegy ne tett volna szert legalább átlagos megkülönböztető képességre, anélkül hogy nyilatkozni kellene arról, hogy a megkülönböztető képessége erőteljes-e, illetve hogy jóhírnévnek örvend-e.

2) Az átlagos görög, illetve román fogyasztóról

- 36 Ami a szomszédos országok (Görögország és Románia) átlagos fogyasztóit illeti, a felperes előadja, hogy a beavatkozó fél nem szolgáltatott semmiféle olyan bizonyítékot, amelynek alapján megállapítható lenne, hogy a „devin” szót e fogyasztók földrajzi helynek tekintik. Azt állítja, hogy a fellebbezési tanács ennek megállapításakor olyan nem bizonyított következtetésekre, illetve feltételezésekre támaszkodott, amelyek főként a Bulgáriába látogató turisták számán alapultak. A felperes ezenfelül arra hivatkozik, hogy bár a bizonyítás terhe nem rá hárul, ő megbízható és konkrét bizonyítékokat szolgáltatott azon (ellentétes) érvének alátámasztására, miszerint az átlagos görög, illetve román fogyasztó nem létesít közvetlen kapcsolatot a vitatott védjegy és a földrajzi származás között.
- 37 Meg kell vizsgálni a fellebbezési tanács által annak megállapításához elfogadott elemeket, hogy a vitatott védjegy Görögország és Románia átlagos fogyasztói számára leíró jellegű.

- 38 Először is, a fellebbezési tanács, a törlési osztályt követően, az idegenforgalommal kapcsolatos adatokat illetően több különböző forrásra, különösen Bulgária hivatalos idegenforgalmi honlapjára és más internetes oldalakra támaszkodott. Abból a tényből kiindulva, hogy 2014-ben több mint 5,4 millió külföldi turista látogatott Bulgáriába, ami „impozáns” számadat, figyelemmel ezen ország 7,3 milliós népességére, a fellebbezési tanács úgy vélekedett, hogy „még ha igaz is, hogy e turisták többsége végül úgy dönt, hogy a szabadságát valamely tengerparti fűrdőhelyen vagy valamely síparadicsomban tölti, amint azt a felperes állította, ez nem zárja ki, hogy más régiókat vagy más helyeket is ismerhet”. Úgy vélte, hogy „amikor az ember nyaralóhelyet választ, mielőtt kiválaszt egy konkrét úti célt, általában több lehetséges úti célt is tanulmányoz”, és ebből arra következtetett, hogy „a kínálatban szereplő úti célok vizsgálatakor az a személy, aki Bulgáriába szeretne ellátogatni, bizonyosan talál majd kevésbé ismert és kevésbé jól megközelíthető úti célokat is, még akkor is, ha végül e potenciális turista egy másik úti célt választ”. Pusztán e feltételezések alapján a fellebbezési tanács arra következtetett, hogy „igen kevésbé valószínű, hogy Devin a termálvizekkel összefüggésben ne jelenne meg a Bulgáriában található úti célokra vonatkozó internetes keresések során”.
- 39 Ugyanakkor, a felpereshez hasonlóan azt kell megállapítani, hogy pusztán az a tény, hogy Devin városát az internetes keresőmotorok észlelik, a jogszabályi és az ítélkezési gyakorlat által előírt követelmények alapján nem elegendő annak megállapításához, hogy olyan helyről van szó, amelyet Görögország és Románia érintett közönségének jelentős része ismer. Amint azt a felperes hangsúlyozza, az olyan – abszurditásba hajló – érvelés, mint amelyet a fellebbezési tanács is követett, annak a megállapítására vezetne, hogy a külföldi fogyasztók egy pusztán internetes kereséssel megismerhetik a világ bármely városát, még akár a kisvárosokat is.
- 40 A fellebbezési tanács ezenfelül megemlítette „Devin utazással kapcsolatos tanácsadással foglalkozó internetes oldalakon, illetve más olyan „interaktív utazási fórumokon” való fellelhetőségét, mint például a „tripadvisor.com” vagy a „booking.com”. Ezt követően a fellebbezési tanács elvetette a felperes azon megjegyzését, miszerint a „tripadvisor.com” besorolása szerint Devin csak a 68. (illetve a beavatkozó szerint jelenleg az 59.) helyen áll a 70 legnépszerűbb bulgáriai úti cél listáján, azzal az indokkal, hogy ez mindenesetre azt mutatja, hogy nem elhanyagolható idegenforgalmi imázssal rendelkezik az interneten, ellentétben egyes olyan bolgár városokkal vagy falvakkal, amelyek ott egyáltalán nem szerepelnek.
- 41 Mindenesetre, önmagában az a tény, hogy egy kisváros „az interneten nem elhanyagolható idegenforgalmi imázssal” rendelkezik, nem elegendő ahhoz, hogy megállapítható legyen annak a külföldön élő érintett közönség körében való ismertsége. E tekintetben az a tény, hogy Devin a „tripadvisor.com” internetes oldalon nem szerepel Bulgária legnépszerűbb úti céljai között, mindenesetre releváns, hiszen logikus módon megállapítható, hogy az érintett külföldi közönség az olyan harmadik országoknak, mint amilyen Bulgária is, csak a főbb látnivalóit ismeri.
- 42 Ezt követően a fellebbezési tanács Devin városának „tekintélyes” vagy „jelentős idegenforgalmi infrastruktúráját” vette alapul, amely szerinte „körülbelül két tucat, e régióban található hotelből” áll, amelyek között számos termálhotel és ötcsillagos luxushotel is található.
- 43 Mindenesetre pusztán ez a tény nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a határon túli átlagos görög vagy román fogyasztó is ismerheti Devin városát, és gondolatban közvetlen kapcsolatot teremthet azzal. Ugyanis egyáltalán nem zárható ki, hogy ezen idegenforgalmi infrastruktúrát főként az átlagos bolgár fogyasztó használja, akivel kapcsolatban nem vitás, hogy ismeri Devin városát, illetve rajtuk kívül esetleg a külföldi átlagos fogyasztók egy kis része, akik turistaként látogatnak Bulgáriába.
- 44 Másfelől, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 41. pontjában abból a feltevésből indult ki, hogy az a tény, hogy a devini szállodák nyilvántartásai szerint a külföldi vendégek száma nem túl magas, „lehet, hogy nem tükrözi kellő pontossággal azon vendégek számát, akiket e város fogad”, hiszen „a természetet kedvelő vendégek nagy része nem feltétlenül luxushotelekben, hanem inkább a környező városokban vagy falvakban található kempingekben és panziókban száll meg”, pontosítva, hogy „a

közkedvelt Pamporovo turistaközpont például innen autóval alig több mint fél órányi távolságra található”. Ezt követően a fellebbezési tanács megfogalmazott még egy olyan feltevést is, miszerint „igen meglepő lenne, ha a Pamporovóban (a „tripadvisor.com” internetes oldal tanúsága szerint a tizenhatodik legnépszerűbb úti cél) megszálló turisták ne vállalkoznának arra, hogy felkeressenek egy olyan – állítólagosan – lenyűgöző természeti szépségű régiót, amely innen csupán egy kőhajításnyira található”.

- 45 Mindenesetre azt kell megállapítani, hogy a beavatkozó fél által szolgáltatott bizonyítékok egyike sem támasztja alá e feltevéseket, és e feltevések még a velük homlokegyenest ellentétes állításoknál is kevesebb bizonyító erővel rendelkeznek.
- 46 Főként ami az előbb említett bizonyítékok egészét illeti, hangsúlyozni kell, hogy az alkalmazandó jogi szempont nem a Devin városát felkereső külföldi turisták számának részletes összeszámlálásából kell álljon, hanem annak megállapításából, hogy az Unió érintett közönségének egésze – ideértve azokat a személyeket is, akik e közönség java részét alkotják, és akik nem feltétlenül látogatnak el Devinbe vagy Bulgáriába – miként fogja fel a „devin” szót. Márpedig a fellebbezési tanács érvelése nem az Unió átlagos fogyasztóinak ezen többségére – különösen a görögökre és a románokra – vonatkozik, akik nem látogatnak el Bulgáriába, hanem e fogyasztók azon elenyésző részére összpontosít, akik el akarnak látogatni ebbe az országba, sőt arra a még elhanyagolhatóbb részükre, akik Devinbe látogatnak, vagy azzal kapcsolatban végeznek keresést.
- 47 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az Unió ásványvizet és üdítőitalokat vásárló átlagos fogyasztói nem rendelkeznek magas szintű földrajzi vagy idegenforgalmi szaktudással. Így tehát, analógia útján, a 2008. október 15-i Powerserv Personalservice kontra OHIM – Manpower (MANPOWER) ítélet (T-405/05, EU:T:2008:442, 85., 89. és 93. pont) alapjául szolgáló ügyben a Törvényszék, mint „nyilvánvalóan túl bizonytalanokat”, elvetette az arra vonatkozó állításokat, hogy „az angol és német állampolgárságú turistákon keresztül létezik egyfajta nyelvi csere” az Unió más országaiban is, és azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács, azáltal, hogy tévesen csupán a munkavállalókat kereső munkáltatókra fókuszált, nem az érintett közönség egészét – amelyet a munkaképes korú lakosság egésze alkot – vette figyelembe.
- 48 A jelen esetben azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács azzal, hogy tévesen csupán azokra a külföldi – különösen a görög és a román – turistákra fókuszált, akik Devinbe vagy Bulgáriába látogatnak, nem az érintett közönség egészét vette figyelembe, amelyet az Unió – többek között Görögország és Románia – átlagos fogyasztói alkotnak, hanem tévesen az érintett közönség azon kicsiny vagy elenyésző részére korlátozta vizsgálatát, amely mindenképpen elhanyagolhatónak bizonyul, és a fenti 18. pontban idézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem tekinthető kellőképpen reprezentatívnak. Az érintett közönség ezen kicsiny vagy elenyésző részére – nevezetesen a Devint vagy Bulgáriát felkereső külföldi turistákra – való leszűkítés a magyarázata annak, hogy a fellebbezési tanács által elfogadott bizonyítékok miért rendelkeznek csupán olyan elenyésző bizonyító erővel, hogy majdhogynem hatástalanok. Összefoglalva, a fellebbezési tanács nem a megfelelő tesztet alkalmazta, ami elkerülhetetlenül a „devin” szó érintett közönség általi észlelésének téves ténybeli értékeléséhez vezetett.
- 49 Végül, a megtámadott határozat 55. pontjában, a fellebbezési tanács azon „meggyőződésének” adott hangot, miszerint „Devin mint természetes ásványvizekkel rendelkező fürdőváros, vitathatatlan hírnévvel rendelkezik, amely hírnév nemcsak a bolgár határig terjed, hanem a szomszédos országokban is ismert”, és megállapította, hogy „furcsa lenne, ha az a hírnév, amellyel Devin városa Bulgárián belül rendelkezik, a bolgár–görög határ átlépését követően rejtélyes módon semmivé válna”.
- 50 Mindenesetre a felpereshez hasonlóan azt kell megállapítani, hogy e megállapítás nem szolgálhat érvényes bizonyítékként annak megállapításához, hogy Devin városát „a szomszédos országok – mint például Görögország és Románia – fogyasztóinak »nagy része«” ismeri, amint azt e tekintetben a

fellebbezési tanács, majd később a törlési osztály vélte. Ráadásul, hangsúlyozni kell, hogy Devin városának, amely nehezen megközelíthető, és amelyet a görög határtól egy hegyláncolat választ el, olyan sajátos a földrajzi elhelyezkedése, hogy e megállapítás még kevésbé tűnik tényszerűnek.

- 51 Analógia útján emlékeztetni kell arra, hogy a 2005. október 25-i Cloppenburg ítélet (T-379/03, EU:T:2005:373, 39. és 46. pont) alapjául szolgáló ügyben, amely az alsó-szászországi (Németország), megközelítőleg 30 000 lakosú – vagyis Devin lakosságához viszonyítva több mint négyszer akkora – Cloppenburg városával volt kapcsolatos, a Törvényszék megválaszolatlanul hagyta azt a kérdést, hogy az érintett közönség, nevezetesen az átlagos német fogyasztó, Cloppenburg városát mint földrajzi helyet ismeri-e, és végül e város „nem túl jelentős mérete” miatt úgy ítélte meg, hogy még ha a német fogyasztók azt vélhetően ismerik is, ezen ismeretet enyhe vagy legfeljebb átlagos mértékűnek lehet tekinteni. Az említett ügyben a Törvényszék még csak nem is számolt azzal, hogy egy ilyen „nem túl jelentős méretű” német várost az Unió más tagállamainak átlagos fogyasztói is ismerhetnek.
- 52 Ebből következik, hogy a megtámadott határozatban annak bizonyítása érdekében kifejtett indokok, hogy az átlagos fogyasztók Görögországban és Romániában Devint mint földrajzi helyet ismerik, egyáltalán nem meggyőzőek és nincsenek alátámasztva.
- 53 Ráadásul a felperes más bizonyítékokat is szolgáltatott azon érvének alátámasztására, miszerint az átlagos görög vagy román fogyasztó nem létesít közvetlen kapcsolatot a vitatott védjegy és a földrajzi származás között.
- 54 Ily módon a felperes például benyújtott egy, maga Devin város önkormányzata által kiállított hivatalos elemzést, amely a szállodatulajdonosok nyilatkozatai alapján azt tanúsítja, hogy hány külföldi turista kereste fel 2014-ben – amely elv állítólag „rekordév” volt – Devin városát. Ezen irat azt mutatja, hogy az említett év során, állampolgárság szerinti megkülönböztetés nélkül vegyesen, megközelítőleg 3500 külföldi turista kereste fel Devin városát, és közülük csupán 400 görög és 50 román turista volt található. A 2014-ben Bulgáriába látogató 5,4 millió külföldi turista számához (lásd a fenti 38. pontot) és az Unió tagállamainak, különösen Görögország és Románia lakosságához viszonyítva, mely utóbbi az Európai Unió statisztikai hivatala (Eurostat) adatai szerint 2017. január 1-jén 10,7 millió, illetve 19,6 millió volt, ezen adatok arra engednek következtetni, hogy Devin városa nem rendelkezik különösebb vonzerővel a külföldi turisták számára, különösen a görög és a román turisták számára, és azt az átlagos fogyasztók külföldön nem ismerik.
- 55 A felperes ezenfelül benyújtotta a több tagállamban – többek között Görögországban (annak kontinentális részén és Krétán), Romániában, Németországban és az Egyesült Királyságban – is elvégzett, „omnibus” elnevezésű piackutatás eredményeinek adatait (a továbbiakban: „omnibus” piackutatás). Ami a Görögországban végzett piackutatást illeti, ami a görög közönségből vett 1007 személyből álló mintára terjedt ki, az eredmények azt látszanak alátámasztani, hogy kevesebb mint e minta 1%-a kapcsolta a „devin” szót egy Bulgáriában található helyhez, és kevesebb mint 3%-uk kapcsolta azt gondolatban bármiféle helyhez.
- 56 A fellebbezési tanács az említett „omnibus” piackutatást „bizonyos kérdéseket illetően hiányosnak” ítélte, amely kérdéseket a megtámadott határozat 44–47. pontjában felsorolt. Szerinte először is, a piackutatás egy tény ellenkezőjét próbálta meg bizonyítani, nevezetesen azt, hogy a közönség nem ismeri Devin városát, és e kérdéses előfeltevés miatt a gyűjtött adatok többsége nem egyértelmű. Szerinte a megkérdezett személyeket arra kellett volna „bízgatni, hogy legyenek pontosabbak”, de azt nem határozta meg, hogy hogyan. Másodszor, nem jelölték meg, hogy a Bulgáriával szomszédos, határmenti régiókban élő személyek részt vettek-e a görög piackutatásban, és ha adott esetben igen, akkor milyen arányban. Harmadszor, a görög piackutatás eredményei hibásak voltak, és az adatok helyenként megbízhatatlanok voltak (72 esetből összesen 71 esetben). Negyedszer, még ha az adatokat a felperes szempontjából véve a lehető legkedvezőbb módon értelmezték volna, akkor is figyelembe kellett volna venni azt a tényt, hogy a görög piackutatás során 30 megkérdezett személy válaszolta azt, hogy Devin vagy egy „város”, vagy egy „hely”, vagy egy „bolgár régió”. Ebből arra következtetett, hogy e

30 megkérdezett személy, az 1007 főből álló mintán belül, a 11 milliós görög lakosságon belül több mint 270 000 lakosnak felelt meg, ami nem elhanyagolható szám. Mindebből a fellebbezési tanács azt a következtetést vonta le, hogy a piackutatás adatai nem voltak „teljesen [...] meggyőzőek”, „sem alátámasztottak”.

- 57 Márpedig, még ha vélelmezzük is, hogy az említett „omnibus” piackutatás a fellebbezési tanács által nevesített hiányosságokban szenved is, azt kell megállapítani, hogy e következtetések ettől még figyelembe vehetők, kellő hibahatárral, anélkül hogy döntő jelentőségűek lennének. Így, még ha feltételezzük is, hogy a Devint mint (akár Bulgáriában, akár máshol található) földrajzi helyet ismerő görög közönség tényleges százalékos aránya 3%, tehát kétszer vagy háromszor magasabb, az továbbra is olyan alacsony százalékot képvisel, amely nem tekinthető reprezentatívnak az átlagos görög fogyasztókat illetően.
- 58 Ráadásul, még ha a 270 000 lakosnak megfelelő szám abszolút értelemben nem is jelentéktelen, ettől még a releváns kérdés az érintett közönség egésze általi észlelés, amelyre figyelemmel a 3%-os relatív százalékos arány igen kevésbé reprezentatív. Ugyanez az eredmény úgy is értelmezhető, mint amely azt jelenti, hogy a görög lakosság 97%-a (vagy ezt megközelítő százalékos aránya) nem ismeri a „devin” szót sem „városként”, sem „helyként”, sem „bolgár régióként”, ami sokkal meggyőzőbb és döntőbb erejű.
- 59 Egyébként, azt illetően, hogy a görög piackutatás nem tér ki külön a bolgár határ mentén élő személyekre, elegendő arra emlékeztetni, hogy mindenesetre az átlagos görög fogyasztók túlnyomó többsége nem a bolgár határ közelében él.
- 60 Végül el kell vetni az EUIPO-nak a válaszbeadványban megfogalmazott azon állítását, amely szerint az a tény, hogy Görögország és Románia részese a Lisszaboni Megállapodásnak, azt jelenti, hogy e tagállamok állampolgárai Devint egy bolgár ásványvízre vonatkozó földrajzi árujelzőként ismerik. Ezen állítás nyilvánvalóan ténszerűtlen, mivel az az átlagos görög vagy román fogyasztóknak olyan kivételesen magas – a nemzetközi megállapodásokra és az országukban oltalom alatt álló földrajzi árujelzők listájára is kiterjedő – ismereteket tulajdonít, amelyekkel azok nyilvánvalóan nem rendelkeznek. Ráadásul, az a tény, hogy egy földrajzi árujelző valamely tagállamban oltalom alatt áll, nem elegendő ahhoz, hogy automatikusan megállapítható legyen, hogy e tagállam átlagos fogyasztói az ezen árujelzőnek megfelelő szót földrajzi származást leíró szónak tekintik.
- 61 Következésképpen azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács nem tartotta tiszteletben a fenti 24. pontban idézett állandó ítélkezési gyakorlat által felállított követelményeket, amelyek alapján azt „kellett volna megállapítania”, hogy a „devin” szót az átlagos fogyasztók Görögországban és Romániában mint földrajzi származást jelölő kifejezést ismerik.

3) Az Unió többi tagállamának átlagos fogyasztóiról

- 62 A fellebbezési tanács, miután megállapította, hogy a vitatott védjegy az átlagos görög és román fogyasztók számára leíró jellegű, azt az Unió többi tagállamának átlagos fogyasztói szemszögéből alig vizsgálta. A megtámadott határozat 47. pontjában mindössze annyit állapított meg, hogy az „omnibus” piackutatásból – amelyet egyébként mint „nem túl meggyőzőt” ki is zárt – kivetítés útján kikövetkeztethető, hogy a „devin” szót megközelítőleg 455 000 német fogyasztó egy város vagy egy bolgár város nevéként fogja fel. Az említett határozat 55. pontjában hozzátette, hogy „valóságtól elrugaskodott lenne azt állítani, hogy a többi tagállam nagyközönségének ezen [Bulgáriát felkereső] tagjai közül, utazásuk megtervezése során, senki nem ismerkedik Bulgária kultúrájával, történelmével és természeti látnivalóival, amelyek között Devin városa is szerepel”.
- 63 Márpedig a felpereshez hasonlóan azt kell megállapítani, hogy a 455 000 fogyasztó a teljes német lakosság alig 0,6%-ának felel meg, ami nehezen tekinthető jelentős aránynak, illetve nehezen képviselheti az ásványvizek és üdítőitalok átlagos német fogyasztóját. Ezenfelül az a pusztán tény, hogy

a fogyasztók a piackutatásban az egyik kérdésre azt a választ adták, hogy „város”, nem bizonyító erejű, hiszen e válasz nem tekinthető egyenértékűnek egy adott város konkrét ismeretével vagy a szóban forgó árukkal való konkrét közvetlen kapcsolat meglétével.

- 64 Ami az Unió átlagos fogyasztójának egy bulgáriai utazást tervező és az ország viszonylag csekély vonzerővel rendelkező egyik látónivalójával ismerkedő turistaként való jellemzését illeti, ez a valóságtól még inkább „elrugaskodottnak” tűnik, mint ennek ellenkezőjének állítása. E tekintetben ismét hangsúlyozni kell, hogy az Unió ásványvizet és üdítőitalokat vásárló átlagos fogyasztói nem rendelkeznek magas szintű földrajzi vagy idegenforgalmi szaktudással (lásd a fenti 47. pontot).
- 65 Egyébként a beavatkozó fél nem nyújtott be olyan konkrét bizonyítékot, amelynek alapján megállapítható lenne, hogy az Unió átlagos fogyasztói a „devin” szót egy Bulgáriában található földrajzi helyként fogják fel.
- 66 Ami a törlési osztály azon állítását illeti, miszerint a kifejtett marketing-tevékenységet és a bolgár idegenforgalmi ágazat fejlődését figyelembe véve a Devin földrajzi nevet az Unió közönsége a jövőben esetleg úgy foghatja majd fel mint az érintett áruk földrajzi származásának leírását (lásd a fenti 4. pontot), azt kell megállapítani, hogy ezen állítást az ügyiratok között szereplő bizonyítékok nem támasztják alá, és az pusztán feltételezés, főként mivel Devin városa nem szerepel Bulgária 50 legkedveltebb desztinációja között, és az idegenforgalom ezen országban tapasztalható növekedéséből csak igen korlátozott mértékben részesül. Így tehát, a fenti 24. pontban idézett ítélkezési gyakorlat alapján nem „logikus” azt vélelmezni, hogy a Devin név az Unió közönsége körében az érintett áruk földrajzi származását jelölheti. Ráadásul, a bizonyítási teher nem fordítható meg, és nem követelhető meg a felperestől, hogy egy nemleges tényállítást bizonyítson, nevezetesen azt, hogy Devin városát a jövőben nem fogják felkeresni vagy ismerni.
- 67 Azt kell megállapítani, hogy az ügyiratokból nem következik, hogy a „devin” szót a Bulgárián kívüli uniós tagállamok átlagos fogyasztói mint földrajzi származás jelölését ismernék.
- 68 Az ahhoz fűződő általános érdekre tekintettel, hogy a földrajzi nevek továbbra is bárki számára rendelkezésre álljanak (lásd a fenti 20. pontot), meg kell vizsgálni az előbbi következtetés következményeit a Devin földrajzi név rendelkezésre állását illetően.

b) A Devin földrajzi név rendelkezésre állásáról

- 69 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 8. pontjában emlékeztetett arra, hogy a törlési osztály hangsúlyozta a földrajzi nevek rendelkezésre állásához fűződő általános érdeket. A törlési osztály szerint Devin esete a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapját képező logikát szemlélteti, nevezetesen annak a szükségességét, hogy bizonyos leíró jellegű földrajzi megjelölések továbbra is elérhetőek maradjanak, annak érdekében, hogy azokat a többi piaci szereplő is használni tudja, és valamely európai uniós védjegy megléte nem akadályozhatja a jelenleg és a jövőben tett azon gazdasági erőfeszítéseket, amelyek arra szolgálnak, hogy erősítsék egy nagy tradíciókkal rendelkező gyógyfürdőváros hírnevét az ország határain túl is. A törlési osztály kizárta a felperes azt állító érvét, hogy a vízügyi koncessziót egyetlen vállalkozásnak ítélik oda, azzal az indokkal, hogy az nem veszi figyelembe azon állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az ahhoz fűződő általános vagy közérdek, hogy biztosítani kell azon védjegyek rendelkezésre állását, amelyek leíró jellegűek vagy ilyenek lehetnek, előzetesen bizonyítottak tekintendő és vélelmezett.
- 70 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 49–52. pontjában maga is elvetette a felperes egyik „alapvető érvét”, amelyet a fellebbezési tanács úgy jellemzett, mint amely „a felperes szerződésének állítólagos »kizárólagosságára« vonatkozott, amely lehetővé tette számára a devini víztározók üzemeltetését”, a bolgár jog egyik rendelkezése alapján, amely szerint „a [...] kitermelési/víznyerési koncessziót egyetlen koncessziójogosult számára ítélik oda” (a vízügyi törvény 47. cikkének

(11) bekezdése), valamint hogy a „Devin Natural Mineral Water” földrajzi árujelzőre vonatkozó tényleges kizárólagos jogok (lásd a fenti 28. pontot) e tanács szerint akadályozzák, hogy „e jelzés használat céljából más piaci szereplők részére is rendelkezésre álljon”.

- 71 E tekintetben a fellebbezési tanács először is megállapította, hogy a felperes esetleges kizárólagos joga időben korlátozott, és szerződése különféle üzleti vagy jogi okokból felbontható. Egyebekben úgy vélekedett, hogy a valamely természetes forrásból történő „víznyerésben” és a kinyert víz ezt követő palackozásában több különböző vállalkozás is részt vehet, amelyek mindegyikének joga van feltüntetni a „devin” szót a saját címkéjén. Végül megjegyezte, hogy „[f]üggetlenül a Bulgáriában jelenleg érvényesülő jogi kööttségektől [...], a [2009/54] irányelv nem korlátozza az ásványvizek forrásaiból történő víznyerés jogát egyetlen vállalkozásra”, „[a]z említett irányelv 8. cikkének (2) bekezdése csupán egyetlen korlátozást ír elő, amely szerint az ugyanazon forrásból származó vizet mindig ugyanazzal a »kereskedelmi megjelöléssel« kell forgalmazni, de a forgalmazás jogát nem korlátozza egyetlen vállalkozásra”, és „[e] rendelkezésnek nem az a célja, hogy a »koncessziójogosultak« számát szabályozza [amint azt a felperes állította]”.
- 72 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 54. pontjában a felperes egy másik érvét vizsgálta meg közelebbről, hangsúlyozva, hogy az EUIPO korábban már lajstromozta a VITTEL európai uniós szóvédjegyet (958322. számon) és az EVIAN európai uniós szóvédjegyet (1422716. számon), többek között a 32. osztályba tartozó „ásványvizek” tekintetében. A fellebbezési tanács előadja, hogy az EUIPO nem feltétlenül „szokta” vita nélkül elfogadni az ilyen védjegyek lajstromozhatóságát, hiszen ez utóbbi védjegy történeti vizsgálatából is kiderül, hogy azzal szemben felszólalást nyújtottak be a feltétlen kizáró okok vizsgálatának szakaszában, még akkor is, ha azt később a benyújtott bizonyítékok alapján elutasították.
- 73 Az EUIPO mind a válaszbeadványában, mind a tárgyaláson úgy vélekedett, hogy a fellebbezési tanács ily módon – helyesen – védte az olyan földrajzi nevek rendelkezésre állásához fűződő általános érdeket, mint amilyen Devin gyógyfürdőváros neve is. Pontosítja, hogy természetesen a felperes a jóhírnevű védjegyet Bulgáriában továbbra is használhatja. Ugyanakkor hozzáteszi, hogy az a tény, hogy valamely védjegy Bulgáriában jóhírnevnek örvend, nem ad jogot számára arra, hogy uniós szinten kizárólagosságot élvezzen a „devin” leíró jellegű szó tekintetében, amely akadályozná azon gazdasági erőfeszítéseket, amelyek arra szolgálnak, hogy Bulgária határain túl is erősítsék egy nagy tradíciókkal rendelkező gyógyfürdőváros hírnevét. Azt sem zárja ki, hogy a jövőben más versenytársaknak is általános érdeke fűződhet ahhoz, hogy a „devin” leíró jellegű megjelölést az Unió olyan más tagállamaiban is használják, ahol a fogyasztók ismerik Devint, és azt a vizekhez társítják gondolatban, de a megjelölés még nem tett szert megkülönböztető képességre a használata révén.
- 74 A felperes azt állítja, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának nem az célja, hogy szisztematikus jelleggel megakadályozza a leíró jellegű megjelölések védjegyként történő lajstromozását. Pontosítja, hogy amennyiben valamely leíró jellegű megjelölés védjegyként önálló jelentésre tesz szert a használata révén, lajstromozhatóvá válik, és ez nem képezi akadályát annak, hogy harmadik személyek a megjelölést leíró jelleggel használják.
- 75 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 12. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg, némileg módosított változatban, a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja) értelmében „[az] [európai uniós] védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el mást attól, hogy az áru vagy a szolgáltatás [...] földrajzi eredetére [...] vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést gazdasági tevékenysége körében [...] használja”.
- 76 A Bíróság úgy vélte, hogy a védjegyjogosult kizárólagos jogához fűződő hatások korlátozásával a 207/2009 rendelet 12. cikkének célja az, hogy a védjegyoltalomhoz fűződő alapvető érdekeket összebékítse az áruk szabad mozgásával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával a közös piacon, oly módon, hogy a védjegyhez fűződő jogok betölthessék alapvető funkciójukat a torzulásmentes verseny

azon rendszerében, amelyet az EUMSZ célja létrehozni és fenntartani (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2008. április 10-i Adidas és Adidas Benelux ítélet, C-102/07, EU:C:2008:217, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 77 Közelebbről, a 207/2009 rendelet 12. cikke (1) bekezdése b) pontjának célja az összes gazdasági szereplő részére biztosítani annak a lehetőségét, hogy leíró jellegű megjelöléseket használhassanak. E rendelkezés tehát a rendelkezésre állás követelményének kifejeződése. Mindenesetre, a rendelkezésre állás követelménye semmi esetre sem képezheti a védjegyoltalomhoz fűződő hatásoknak az említett cikkben foglaltakon felüli, önálló korlátozását (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2008. április 10-i Adidas és Adidas Benelux ítélet, C-102/07, EU:C:2008:217, 46. és 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 78 Hangsúlyozni kell, hogy kétségtelen, hogy a jelen ügy körülményeitől eltérő körülmények esetén a Bíróság korábban úgy vélekedett, hogy a fenti 19. és 20. pontban hivatkozott ítélkezési elvnek, amely a 207/2009 rendelet 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjának alapját képező általános érdekléssel kapcsolatos, nem mond ellent e rendelet 12. cikk (1) bekezdésének b) pontja, amelynek szintén nincs döntő kihatása az előbbi rendelkezés értelmezésére. Mindenesetre, bár az említett rendelet 12. cikke (1) bekezdésének b) pontja, amelynek célja többek között az olyan problémák megoldása, amelyek a részben vagy egészben valamely földrajzi névből álló összetett védjegyek lajstromozása esetén merülnek fel, nem biztosítja a harmadik felek részére az ilyen nevek védjegyként történő használatát, azt azonban biztosítja, hogy azokat leíró jelleggel használni lehessen, nevezetesen földrajzi származásra utaló jelzésként, azzal a feltétellel, ha e használat az iparágban vagy üzletágban megfelel a tisztességes használat követelményeinek (lásd ebben az értelemben: 2003. október 15-i Nordmilch kontra OHIM [OLDENBURGER] ítélet, T-295/01, EU:T:2003:267, 55. pont; 2016. július 20-i Internet Consulting kontra EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige [SUEDTIROL] ítélet, T-11/15, EU:T:2016:422, 55. pont; lásd még, ebben az értelemben, analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26–28. pont).
- 79 Így tehát a „Devin” név leíró jellegű használata többek között megengedett a város idegenforgalmi célállomásként történő reklámozása céljából. Ellentétben a felperes által kétségbe vontakkal, a vitatott védjegy tehát nem képezheti akadályát azon gazdasági erőfeszítéseknek, amelyek arra szolgálnak, hogy Bulgária határain túl is erősítsék a termálvizeiről ismert Devin város hírnevét.
- 80 Az egyértelműség kedvéért pontosítani kell, hogy e jogalkotói és ítélkezési gyakorlatbeli figyelmeztetés nem jelenti az, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikkében foglalt kizáró okokat csak minimális mértékben kellene vizsgálni a védjegybejelentéskor, azzal az ürüggyel, hogy annak a veszélyét, hogy gazdasági szereplők kisajátíthatnak bizonyos olyan megjelöléseket, amelyeknek bárki számára rendelkezésre kellene állniuk, a lajstromozott védjegyhez fűződő joghatások érvényesülése szakaszában úgyszemlegesen az e rendelet 12. cikke alapján meghatározott korlátok. Ugyanis az említett rendelet 7. cikkében szereplő kizáró okok értékelését az illetékes hatóságnak vagy a védjegy lajstromozására, vagy a védjegy törlésére irányuló eljárás során kell elvégeznie, és e hatáskört nem lehet tőle elvonni és azokra a bíróságokra átruházni, amelyeknek a védjegyoltalomból eredő jogok konkrét esetekben való érvényesítésének biztosítása a feladata (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2003. május 6-i Libertel ítélet, C-104/01, EU:C:2003:244, 58. pont).
- 81 Ami a fellebbezési tanács által a 2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítéletből (C-191/01 P, EU:C:2003:579, 32. pont) vett azon idézetet illeti, amely szerint „[a] szómegjelölés lajstromozását meg kell tagadni, ha [...], legalább annak egyik lehetséges jelentése szerint, az az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét jelöli”, elegendő arra emlékeztetni, hogy ezen ítélkezési gyakorlat nemleges választ ad arra a kérdésre, hogy „szükséges-e, hogy a védjegyet alkotó megjelöléseket vagy jelzéseket a védjegybejelentés időpontjában ténylegesen leíró céllal használják”. Márpedig a jelen esetben a releváns kérdés nem ez, hiszen a „devin” szó Bulgáriában leíró jellegű, hacsak a vitatott védjegy használata révén az érintett áruk tekintetében nem tett szert megkülönböztető képességre, hanem az, hogy az érintett közönség Bulgárián kívül miként fogja fel a szót.

- 82 E tekintetben, bár annak a valószínűsége, hogy egy földrajzi származásra utaló jelzés kihatással lehet a versenyviszonyokra, nagyobb, ha olyan nagyobb régióról van szó, amely az áruk és szolgáltatások széles skálájának minőségét illetően rendelkezik jóhírnévvel, viszont kisebb olyankor, amikor olyan, jól körülhatárolható helyről van szó, amelynek a hírneve csupán az áruk és szolgáltatások egy szűkebb körére korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2011. december 15-i Mövenpick kontra OHIM [PASSIONATELY SWISS] ítélet, T-377/09, nem tették közzé, EU:T:2011:753, 41. pont; 2016. július 20-i Suedtirol ítélet, T-11/15, EU:T:2016:422, 44. pont). Márpedig a jelen esetben Devin egy jól körülhatárolható hely, amelyet az átlagos fogyasztók csak Bulgáriában ismernek, az Unió többi részében azonban többnyire nem ismert, és hírneve csupán a vizeire terjed ki.
- 83 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy még ha feltételezzük is, hogy a vitatott védjegy önálló jelentésre és megkülönböztető képességre tett szert Bulgáriában, az egyetlen tagállamban, ahol a „devin” szó leíró jellegű, és ennél fogva európai uniós védjegyként érvényes lehet, attól még a 207/2009 rendelet korlátokat állít fel az ilyen védjegyek által nyújtott kizárólagos jogok meghatározásánál, amely korlátok arra szolgálnak, hogy figyelembe vegyék a harmadik személyek érdekeit is.
- 84 A Bíróság korábban már emlékeztetett arra, hogy a 207/2009 rendelet általános jelleggel arra irányul, hogy egyensúlyba hozza a védjegyjogosultnak a védjegy alapvető funkciójának biztosításához fűződő érdekét, és a többi gazdasági szereplő azon érdekét, hogy olyan megjelölések álljanak rendelkezésükre, amelyek alkalmasak áruik és szolgáltatásaik jelölésére. Ebből következően a védjegyjogosult jogainak az e rendelet szerinti védelme nem feltétel nélküli (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2006. április 27-i Levi Strauss ítélet, C-145/05, EU:C:2006:264, 29. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. szeptember 22-i Budějovický Budvar ítélet, C-482/09, EU:C:2011:605, 34. és 48. pont; 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 41–43. pont; 2018. május 30-i Tsujimoto kontra EUIPO ítélet, C-85/16 P és C-86/16 P, EU:C:2018:349, 90. pont).
- 85 Egyrészt, a védjegy származásjelző funkciójának védelme, amelyről a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja) rendelkezik, csupán az azonos vagy hasonló áruk (vagy szolgáltatások) tekintetében történő használatára terjed ki, és megköveteli az érintett közönség szemszögéből az összetéveszthetőség fennállását, amely az áruk és szolgáltatások kettős azonossága esetén vélelmezett.
- 86 Másrészt, a jóhírnevű védjegy reklámfunkciójának védelme, amelyről a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja) rendelkezik, kiterjed a nem hasonló árukra is, de megköveteli a felhígulás, a meggyengülés vagy a parazitizmus veszélyének meglétét, és nem vonatkozik az „alapos okból” történő használatra.
- 87 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, az „alapos ok” fogalma nem értelmezhető úgy, mint amely csak az objektíve kényszerítő okokra korlátozódik, hanem a jóhírnevű védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használó harmadik személy szubjektív érdekeivel is összefügghet. E fogalomnak nem az a célja, hogy a jóhírnevű védjegyek és az azokhoz hasonló, e védjegyek bejelentését megelőzően is használt megjelölések közötti ütközéseket szabályozza, vagy hogy az említett védjegyek jogosultját megillető jogokat korlátozza, hanem hogy egyensúlyt teremtsen a kérdéses érdekek között, figyelembe véve – a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdése c) pontjának sajátos összefüggésein belül és az ugyanezen védjegyeket megillető szélesebb körű oltalomra tekintettel – az e megjelöléseket használó harmadik felek érdekeit (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 45–48. pont).
- 88 A 207/2009 rendelet 9. cikkének (2) bekezdésének c) pontjából az következik, hogy a jóhírnevű védjegy jogosultjának az e rendelkezés értelmében vett „alapos oknál” fogva túrnie kell, hogy harmadik személy az említett védjegyhez hasonló megjelölést az ezen védjegy árujegyzékében szereplő áruval azonos áru vonatkozásában használjon, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezt a megjelölést a jóhírnevű védjegy bejelentését megelőzően, azonos áru vonatkozásában, jóhiszeműen már használták. Hasonlóképpen, ugyanezen rendelet 8. cikkének (5) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének

(5) bekezdése) értelmében az említett jogosult nem szólalhat fel az ilyen megjelölés lajstromozásával szemben (2016. július 5-i Future Enterprises kontra EUIPO – McDonald’s International Property [MACCOFFEE] ítélet, T-518/13, EU:T:2016:389, 113. pont; lásd még ebben az értelemben, analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 60. pont).

- 89 A jelen esetben az előzőkben kifejtettekből az következik, hogy Devin városának neve továbbra is rendelkezésre áll a harmadik felek számára, nem csupán leíró jellegű használat – mint például e város idegenforgalmának reklámozása – céljából, hanem „alapos ok” fennállása esetén megkülönböztető jelölésként is, amennyiben nem áll fenn összetéveszthetőség, ami kizárja a 207/2009 rendelet 8. és 9. cikkének alkalmazását.
- 90 Az olyan földrajzi nevek rendelkezésre állásának megőrzéséhez fűződő általános érdek, mint például Devin fürdővárosának neve tehát oltalom alatt állhat az ilyen nevek leíró jellegű használata megengedettségének és a vitatott védjegy jogosultjának kizárólagos joga korlátainak köszönhetően, anélkül hogy e védjegyet törölni kellene és a lajstromozás révén a 32. osztályba tartozó áruk tekintetében általa biztosított kizárólagos jogokat teljes egészében érvénytelennek kellene nyilvánítani.
- 91 Végeredményben, éppen ez a védjegyjogosultak és harmadik felek érdekei közötti szükséges egyensúly az, ami lehetővé teszi az olyan földrajzi nevek eredő védjegyek lajstromozását, mint például a felperes által említett VITTEL és EVIAN európai uniós szóvédjegy, bizonyos olyan körülmények esetén, amelyek főként azokon a területeken megszerzett önálló jelentéssel és megkülönböztető képességgel kapcsolatosak, ahol a megjelölés önmagában véve ugyan földrajzi származást leíró jellegű, de az említett megjelölésnek e származást illetően nincs megtévesztő jellege.

2. Az első jogalapra és a törlési kérelemre vonatkozó megállapítás

- 92 A fent említett megfontolásokra, különösen a fenti 32–67. pontra figyelemmel, a felpereshez hasonlóan azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács nem tudta megállapítani Devin városának az Unió átlagos fogyasztói – különösen a görög és a román fogyasztók – körében való kellő fokú ismertségét, a beavatkozó fél pedig nem támasztotta alá törlési kérelmét semmiféle, annak megállapítását lehetővé tevő bizonyítékkal, hogy az Unió átlagos fogyasztói a „devin” szót egy bulgáriai városhoz kapcsolják gondolatban. Bár azt kell megállapítani, hogy az Unió fogyasztóinak egy része ismeri Devin városát, e rész mindenesetre csekélynek tekinthető. E következtetést nem dönti meg Devin természeti szépsége és termálvizeinek gyógyhatása, illetve a Bulgáriába irányuló idegenforgalom fellendítésére tett gazdasági erőfeszítések sem.
- 93 A fenti 22. pontban idézett ítélkezési gyakorlat értelmében főszabály szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja nem képezi akadályát az olyan földrajzi nevek lajstromozásának, amelyek az érintettek körében nem ismertek, vagy legalábbis földrajzi hely megjelöléseként nem ismertek. Márpedig a jelen esetben, miközben a Devin földrajzi nevet az érintettek köre Bulgáriában – abban az országban, ahol a felperes a vitatott védjegy megszerzett megkülönböztető képességére hivatkozik – ismeri, azt kell megállapítani, hogy az Unió más tagállamaiban, különösen Görögországban és Romániában az érintettek körében a Devin földrajzi név túlnyomórészt ismeretlen, vagy legalábbis földrajzi hely megjelöléseként ismeretlen.
- 94 Hasonló módon, a fenti 24. pontban idézett ítélkezési gyakorlat értelmében az EUIPO-nak az értékelésében azt kellett megállapítania, hogy a földrajzi nevet az érintettek köre mint valamely hely megjelölését ismeri-e. Márpedig a jelen esetben azt kell megállapítani, hogy az érintettek körében, amely az átlagos fogyasztókból áll, a Devin földrajzi név a túlnyomó többség számára ismeretlen. Az érintett közönség azon része, amely e nevet földrajzi helyként ismeri, csupán egy elenyésző és elhanyagolható, legfeljebb egy-két százalékot kitevő kisebbséget jelent. Ráadásul e százalékos arány már első ránézésre is kisebb, mint az érintett közönség azon része, amely Devint mint ásványvízre vonatkozó védjegyet ismeri.

- 95 Az előzőkből következően a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott védjegy földrajzi származást leíró védjegy volt, a Bulgáriával szomszédos országok, nevezetesen Görögország és Románia, valamint Bulgária fogyasztóinak kivételével az Unió összes többi tagállamának átlagos fogyasztói számára. A fellebbezést tanács ezzel megsértette a 207/2009 rendeletnek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdése a) pontját.
- 96 Következésképpen, az első jogalap első részének helyt kell adni, és ennél fogva a megtámadott határozatot – a felperes első kereseti kérelmének megfelelően – hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy az első jogalap második részéről vagy a második jogalapról határozni kellene, ideértve azokat az elfogadhatatlansági kifogásokat is, amelyeket ezekkel szemben a beavatkozó fél, illetve az EUIPO terjesztett elő, valamint anélkül, hogy a beavatkozó fél által a felperes szerint elsőként a Törvényszék előtti eljárásban benyújtott egyes melléletek elfogadhatóságáról nyilatkozni kellene.

B. A megváltoztatás iránti kérelemről

- 97 Ami a felperes második és harmadik kereseti kérelmét illeti, amelyek a beavatkozó fél törlési kérelmének teljes egészében történő elutasítására és lényegében a megtámadott határozat megváltoztatására irányulnak (lásd a fenti 10. pontot), emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék számára a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházta őt fel azzal a jogkörrel, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban a fellebbezési tanács még nem foglalt állást. Következésképpen a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont; 2015. május 13-i easyAir-tours ítélet, T-608/13, nem tették közzé, EU:T:2015:282, 68. pont).
- 98 Márpedig a jelen esetben a Törvényszék megváltoztatásra vonatkozó hatáskörének gyakorlására vonatkozó feltételek – amint az a 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítéletből (C-263/09 P, EU:C:2011:452) következik – nem állnak fenn. Ugyanis, bár a fenti 95. pontban leírt megfontolásokból valójában az derül ki, hogy a fellebbezési tanácsnak azt kellett megállapítania, hogy a vitatott védjegy az érintett közönség nem bolgár része – különösen a görög és a román átlagos fogyasztók – számára nem leíró jellegű, ettől még a fellebbezési tanács – amiatt, hogy tévesen azt állapította meg, hogy a vitatott védjegy állítólagos leíró jellege az érintett közönség görög és román része számára elegendő a törlési osztály határozatával szemben benyújtott fellebbezés elutasítását alátámasztó törlési ok fennállásának megállapításához – nem nyilatkozott egyértelműen a vitatott védjegy megkülönböztető képességének használat révén történő megszerzéséről az érintett közönség bolgár részét illetően, vagyis a közönség egyetlen olyan részét illetően, amelynek számára a vitatott védjegy földrajzi származást leíró jellegű volt. Mivel a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg és nem bírálta el egyértelműen a vitatott védjegy megkülönböztető képességének a bulgáriai használat révén történő megszerzésének kérdését, annak első ízben való vizsgálata, a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálata keretében, nem tartozik a Törvényszék feladatai közé (lásd ebben az értelemben: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. és 73. pont; 2015. május 13-i easyAir-tours ítélet, T-608/13, nem tették közzé, EU:T:2015:282, 69. és 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 Ebből következik, hogy az ügyiratok alapján az ügy állására való tekintettel a Törvényszék nem gyakorolhatja a megtámadott határozat megváltoztatására vonatkozó hatáskörét annak érdekében, hogy hatályon kívül helyezze a törlési osztály 2016. január 29-i azon határozatát, amely egyébként e kérdést illetően azt állapította meg, hogy „figyelemmel [a felperes] által szolgáltatott bizonyítékokra, [...] semmi kétség nem fér ahhoz, hogy a Devin védjegy Bulgáriában megkülönböztető képességre tett szert”, és hogy elutasítsa a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet.

100 A felperes második és harmadik kereseti kérelmét tehát el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 101 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 102 Mivel az EUIPO és a beavatkozó fél lényegét tekintve pervesztes lett, egyrészt a felperes kérelmének megfelelően az EUIPO-t kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a felperes részéről felmerült költségek viselésére, másrészt úgy kell határozni, hogy a beavatkozó fél maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2016. december 2-i határozatát (R 579/2016-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **Az EUIPO viseli a saját költségein felül a Devin AD részéről felmerült költségeket is.**
- 4) **A Haskovo Chamber of Commerce and Industry maga viseli saját költségeit.**

Collins

Kancheva

Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. október 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei	2
II. A felek kereseti kérelmei	3
III. A jogkérdésről	3
A. A hatályon kívül helyezés iránti kérelemről	4
1. A 207/2009 rendeletnek az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított, első jogalapról.....	4
a) A „devin” szó uniós átlagfogyasztók általi észleléséről	7
1) Az átlagos bolgár fogyasztóról	8
2) Az átlagos görög, illetve román fogyasztóról	8
3) Az Unió többi tagállamának átlagos fogyasztóiról	12
b) A Devin földrajzi név rendelkezésre állásáról	13
2. Az első jogalapra és a törlési kérelemre vonatkozó megállapítás	17
B. A megváltoztatás iránti kérelemről	18
IV. A költségekről.....	19